

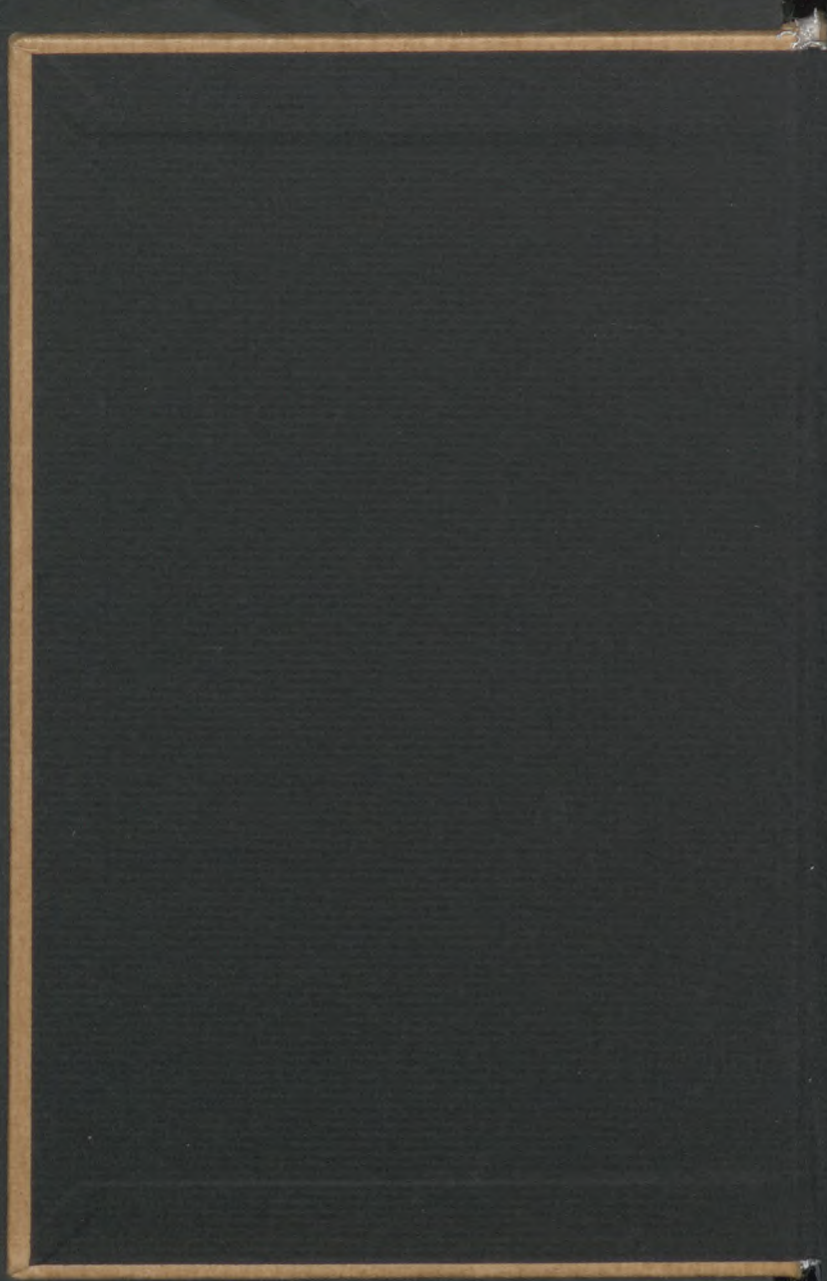
MA
39.427

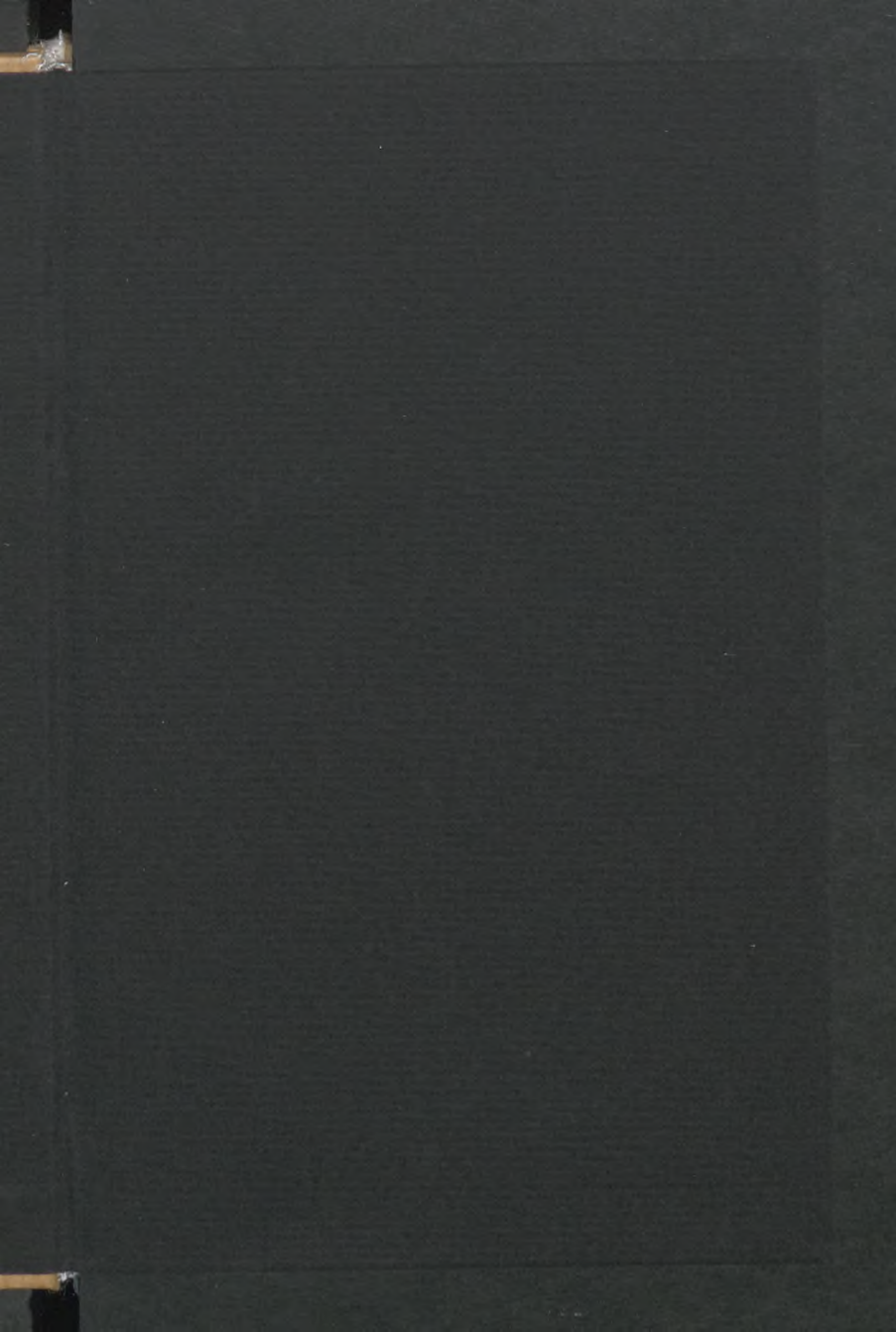
CSONTOS JÁNOS

Egy mondat a hazugságról

1.

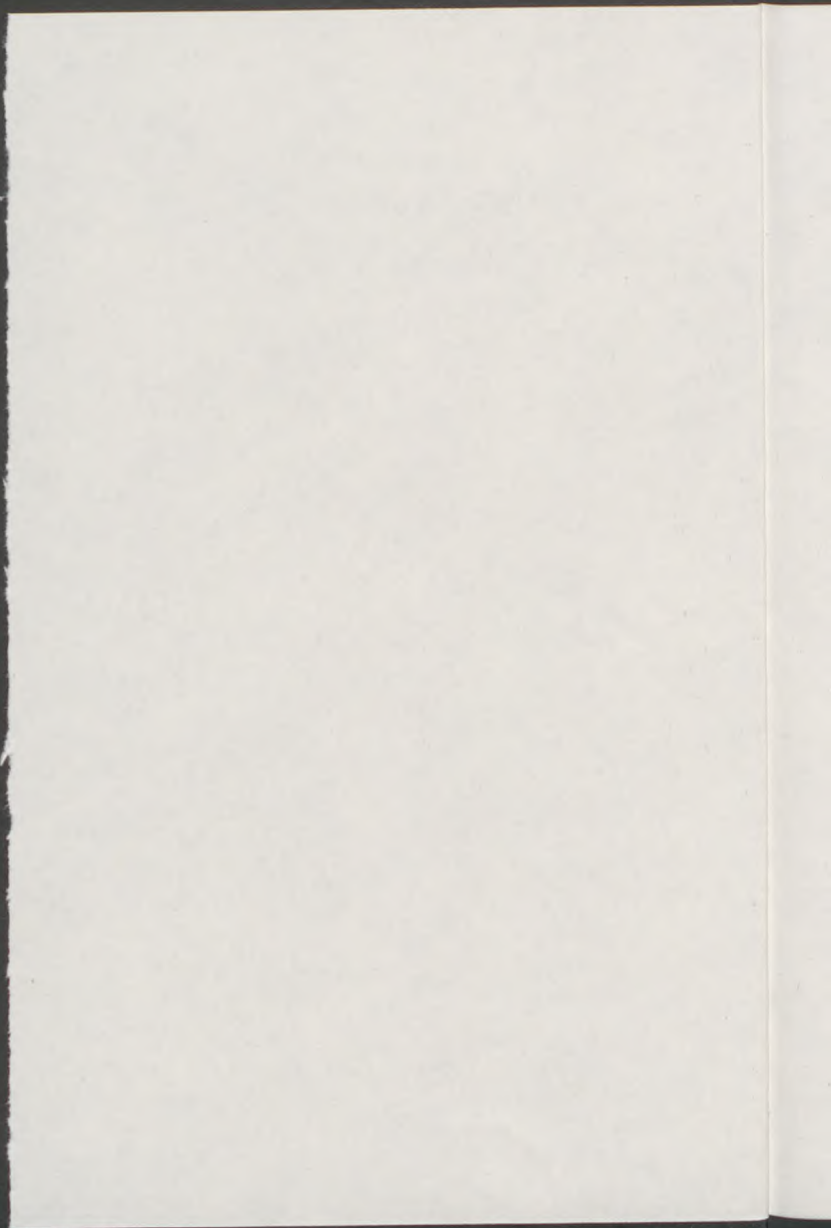
KÖNYVMANUFRAKTÚRA

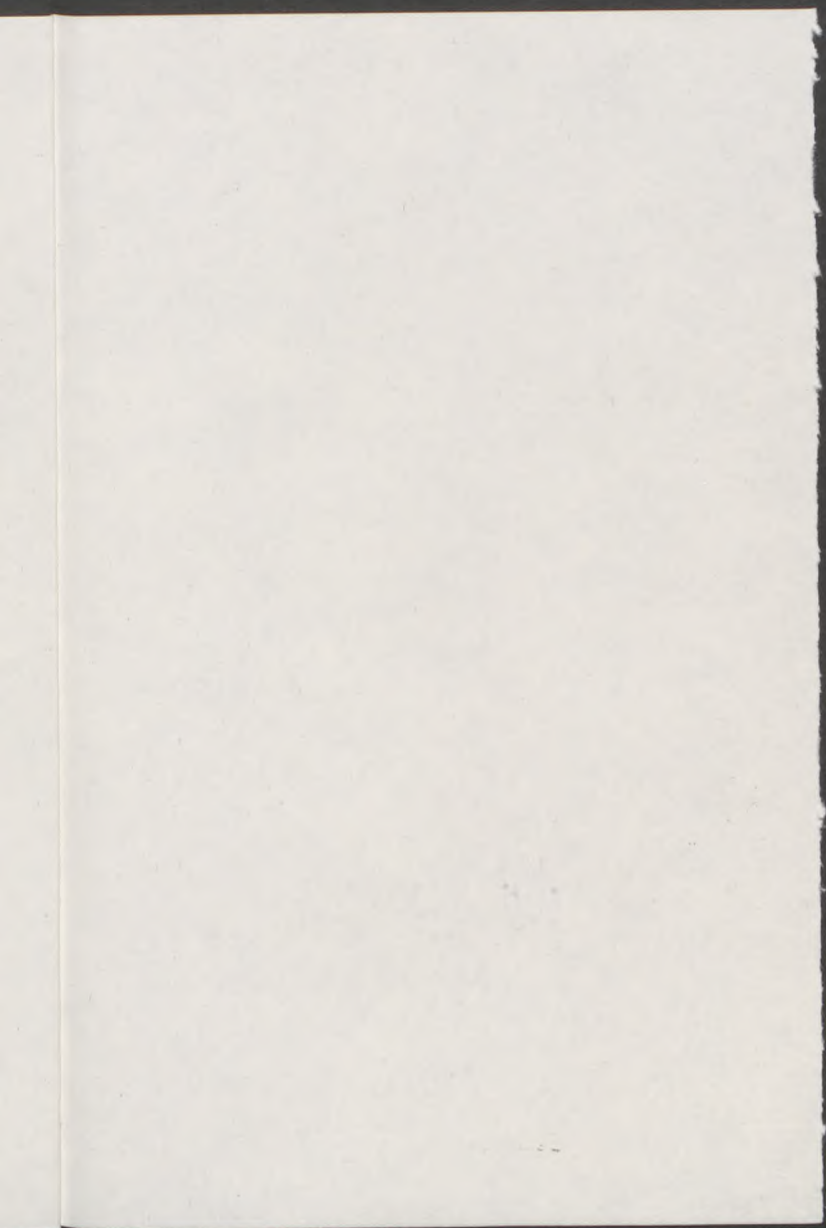

CSONTOS JÁNOS
Egy mondat a hazugságról

MA 39.427

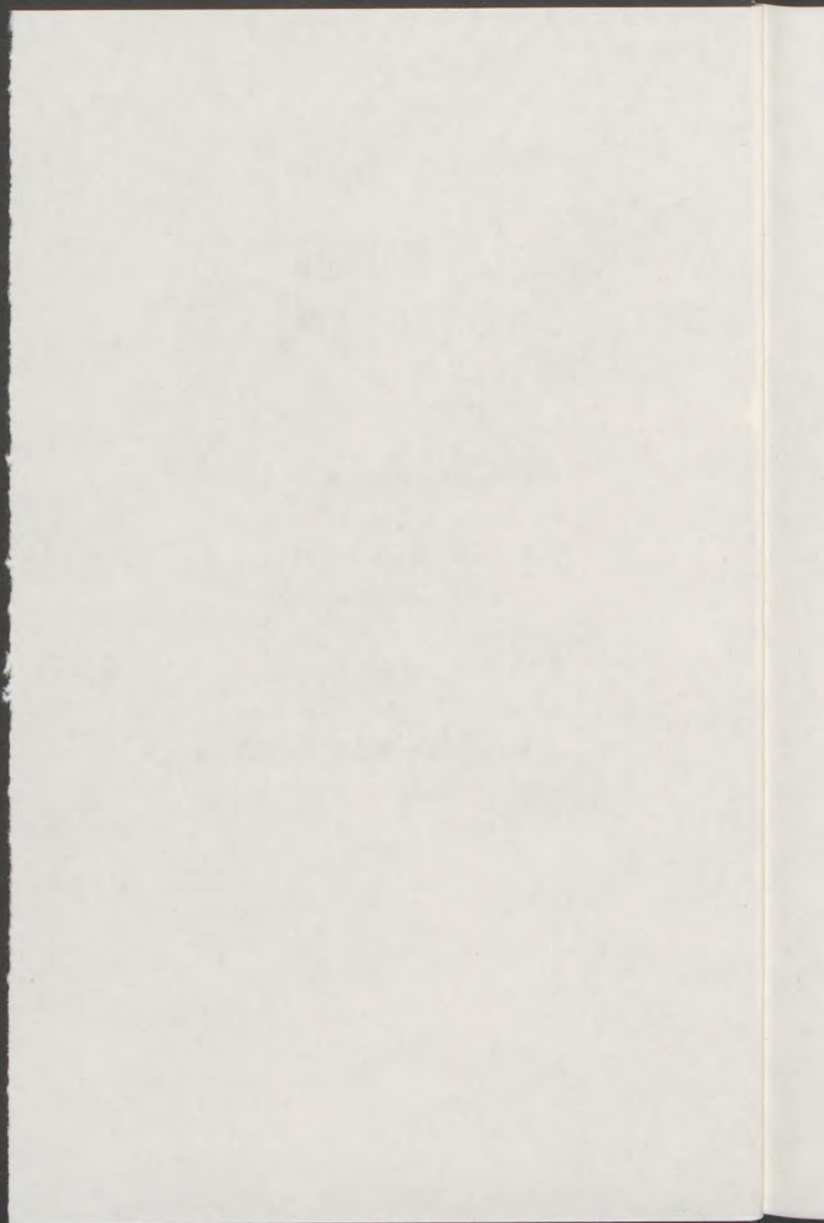
2015

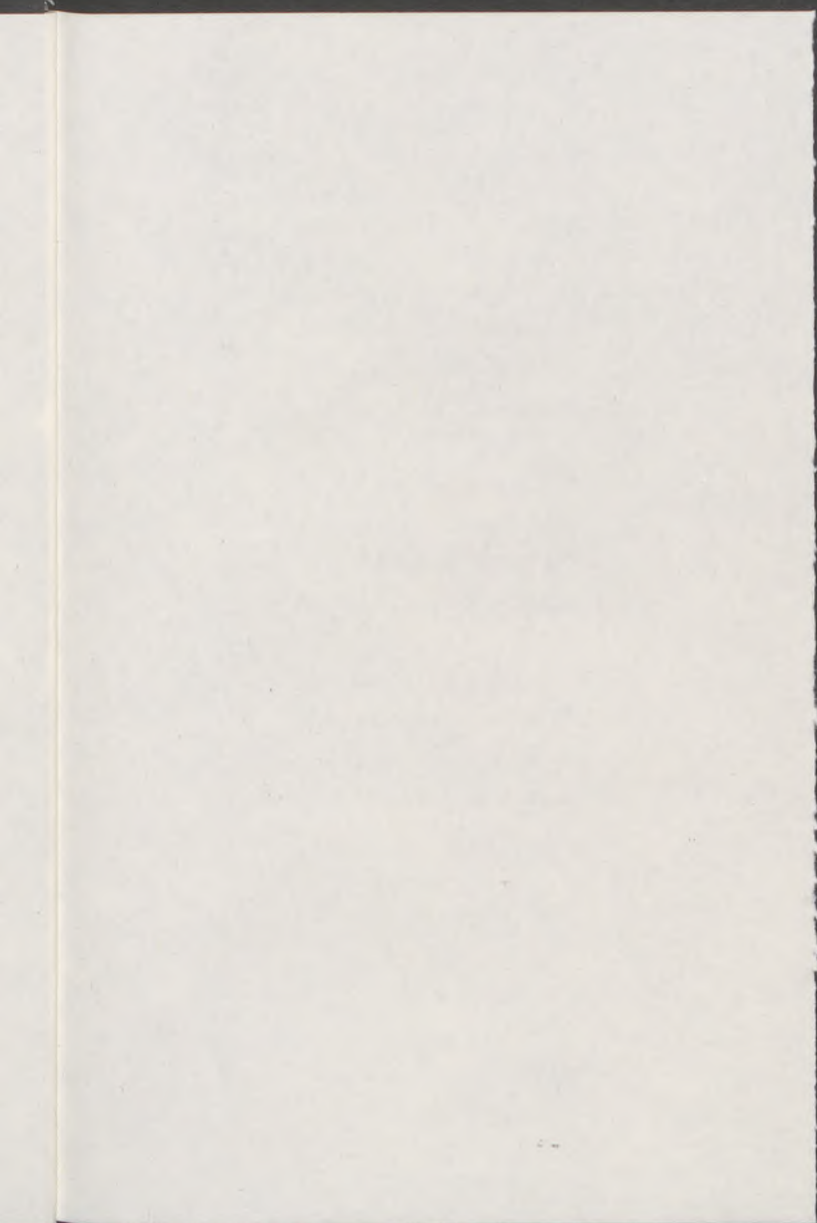
CSONTOS JÁNOS

Egy mondat a hazugságról

Hol hazugság van,
ott hazugság van,
nemcsak elit körökben,
nemcsak a közlönyökben,

a hajbókoló médiában,
nemcsak a vér szagában
galoppozó rendőrpataokban,
ott hazugság van

nemcsak vigéc-serényen
elhadart szóvivésben,
széjjelkenésben,
póráz-kitüntetésben,

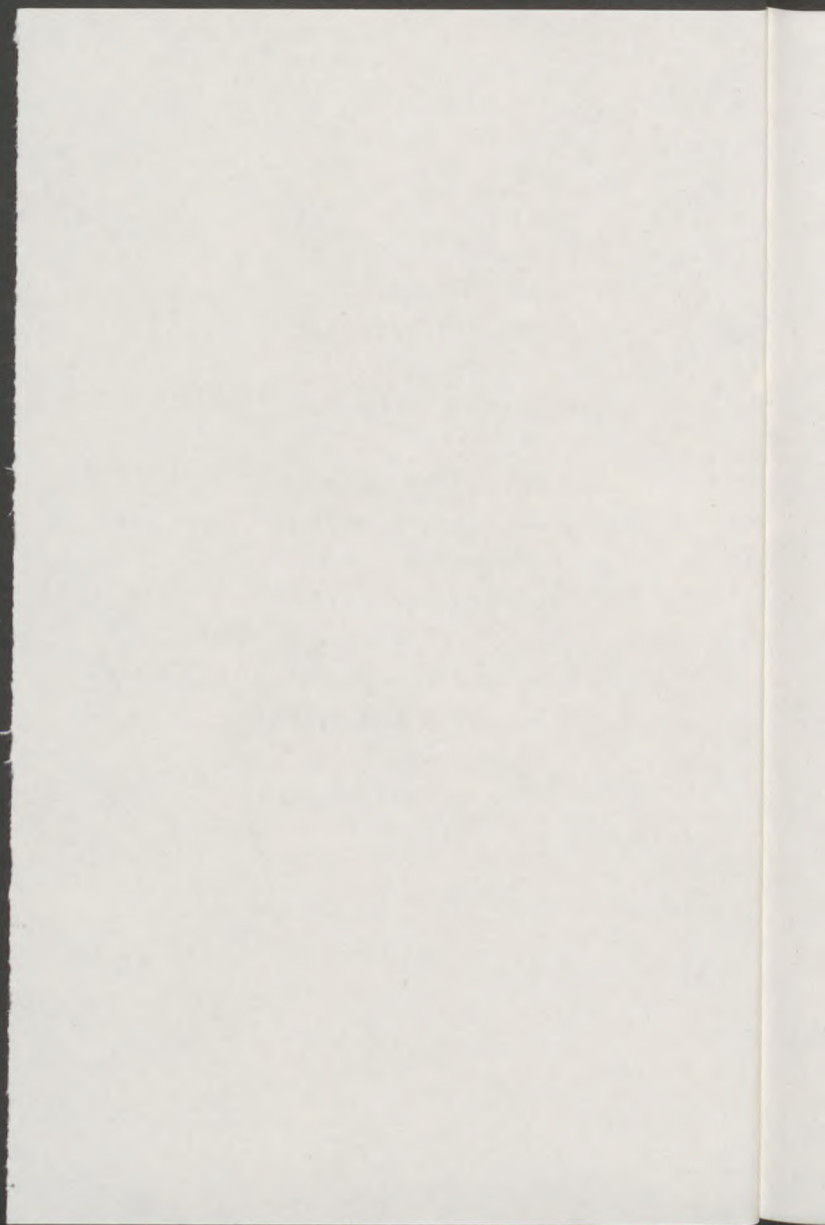
nemcsak a bíró bűvös
szavában: egy se bűnös! –
ott hazugság van
nemcsak a zabolátlan

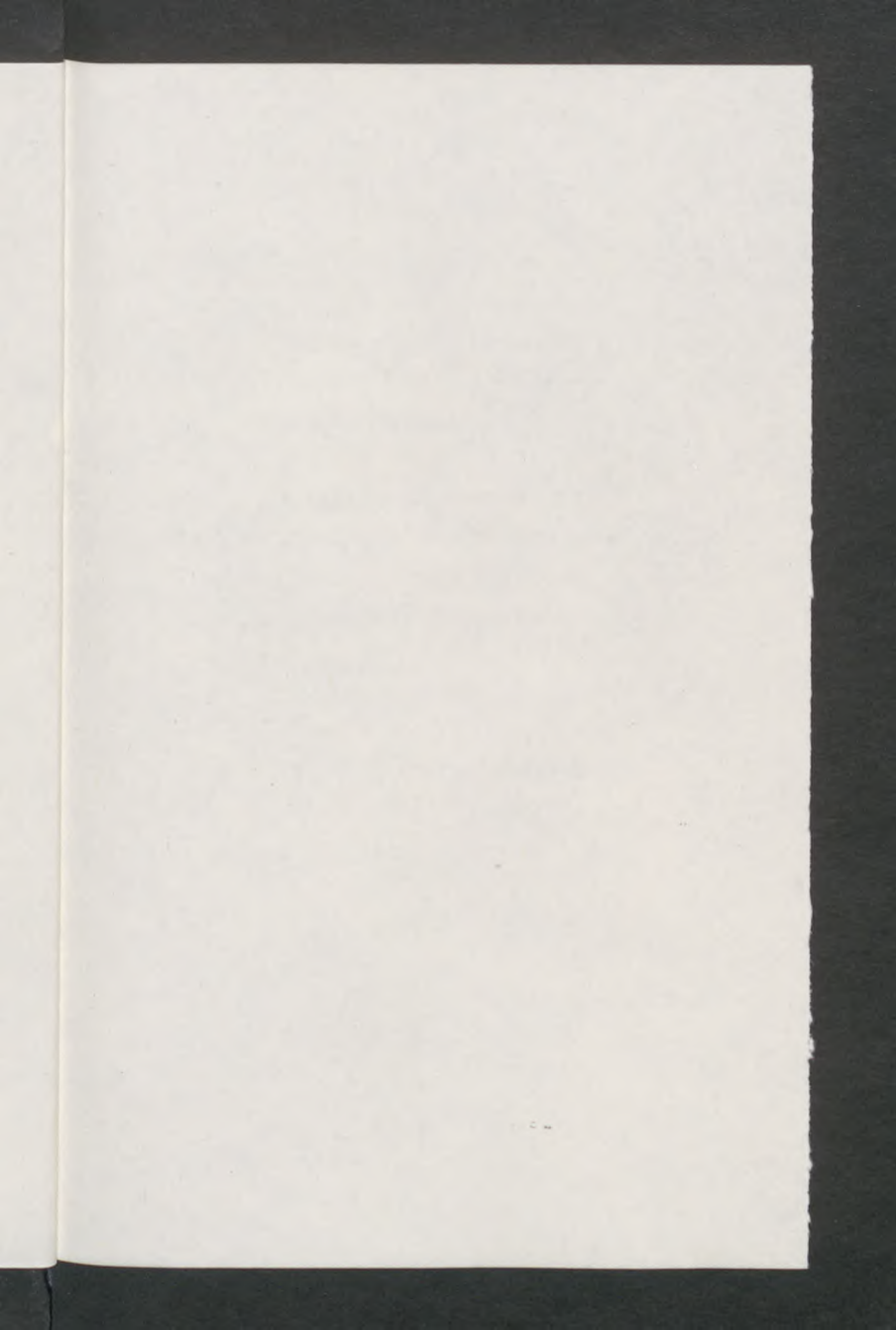
szabadság-zsолоzsmában,
globális nyomulásban,
ahogy szédítnek előtt
virtuál-kéjnők,

nemcsak a nyíltan
elkent adatban,
kilencven
évig titkos hírekben,

a szem elé nyomult ujj
ívében, merre mozdulj,
hol hazugság van,
ott hazugság van

nemcsak a profi szinten
felrakott álca-sminkben
s a púder mögött csalárdan
futó megannyi ráncban,

a káosz
humuszán sarjadt pátosz
rokokójában,
szűkülő szemhatárban,

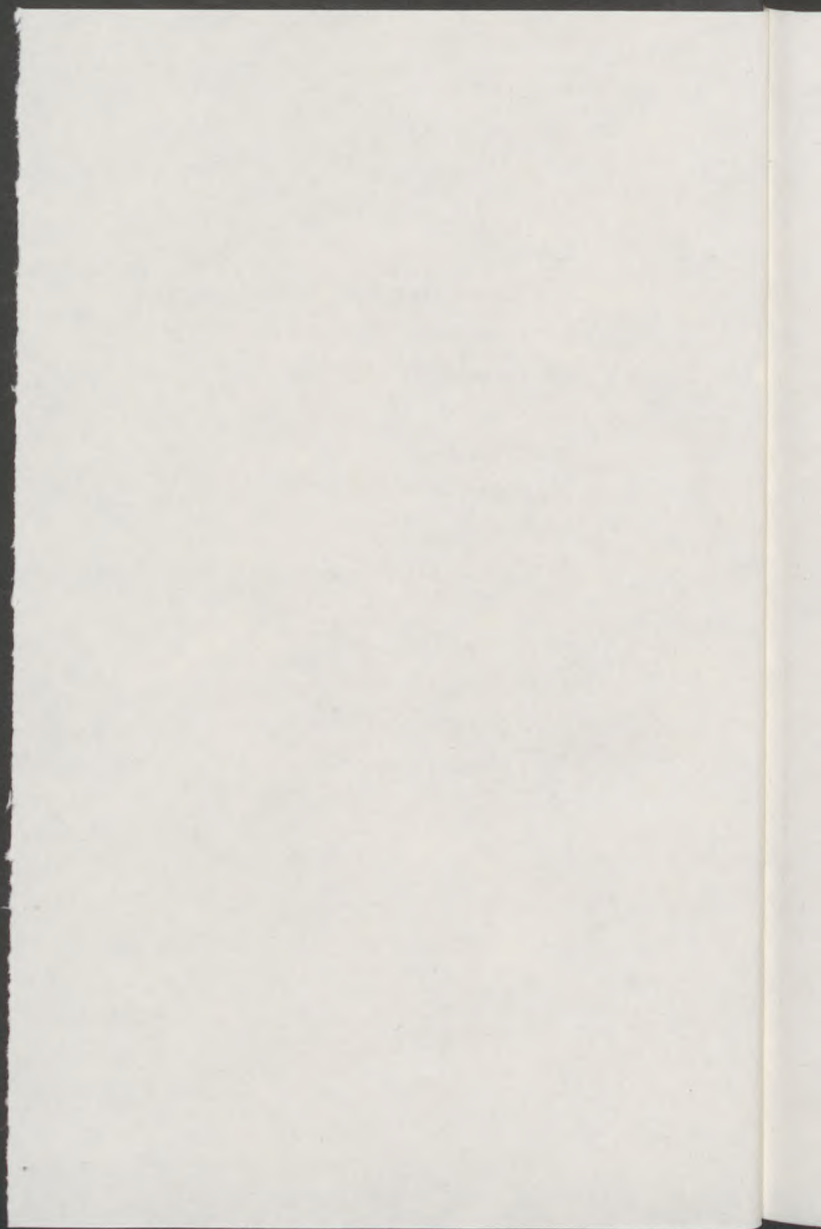
az van az éjben halkan
duruzsló stúdiózajban,
szűrt jelben,
ami a szívre lebben,

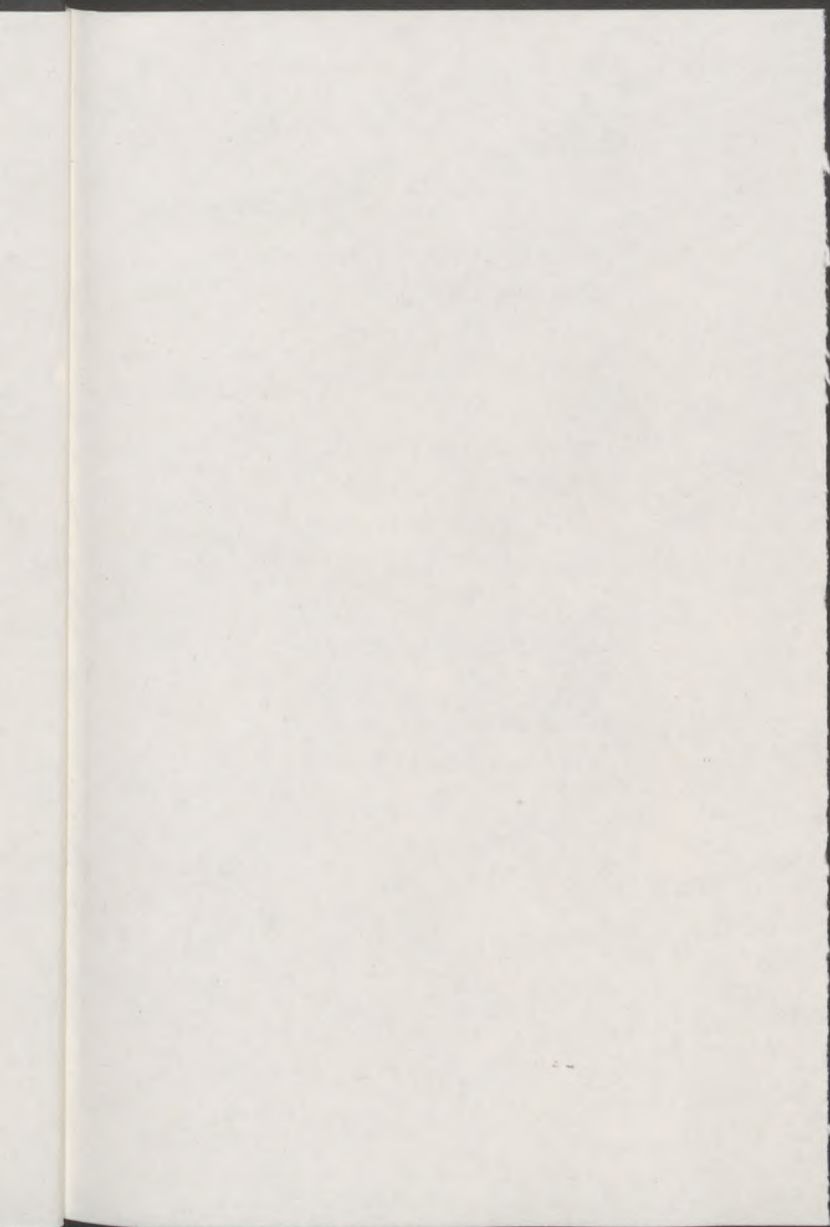
abban, ahogy az éter,
e roppant űr-katéter
köldökzsinórján lógva
fogva tart rejtett kódja,

agykufár világháló
résein szertemálló
élted negédes álom,
mi a múlásba átnyom,

mert hazugság van
nemcsak vezérblogokban,
kiszivárogtatásban,
fizetett kommentárban,

nevetőizomban,
kabaré-ágyúszóban,
a vagyban és az ésben,
újratemetésben,

ott a múltban s a mostban,
átmentett előjogban,
piros helikopterben,
koffernyi kádkövekben,

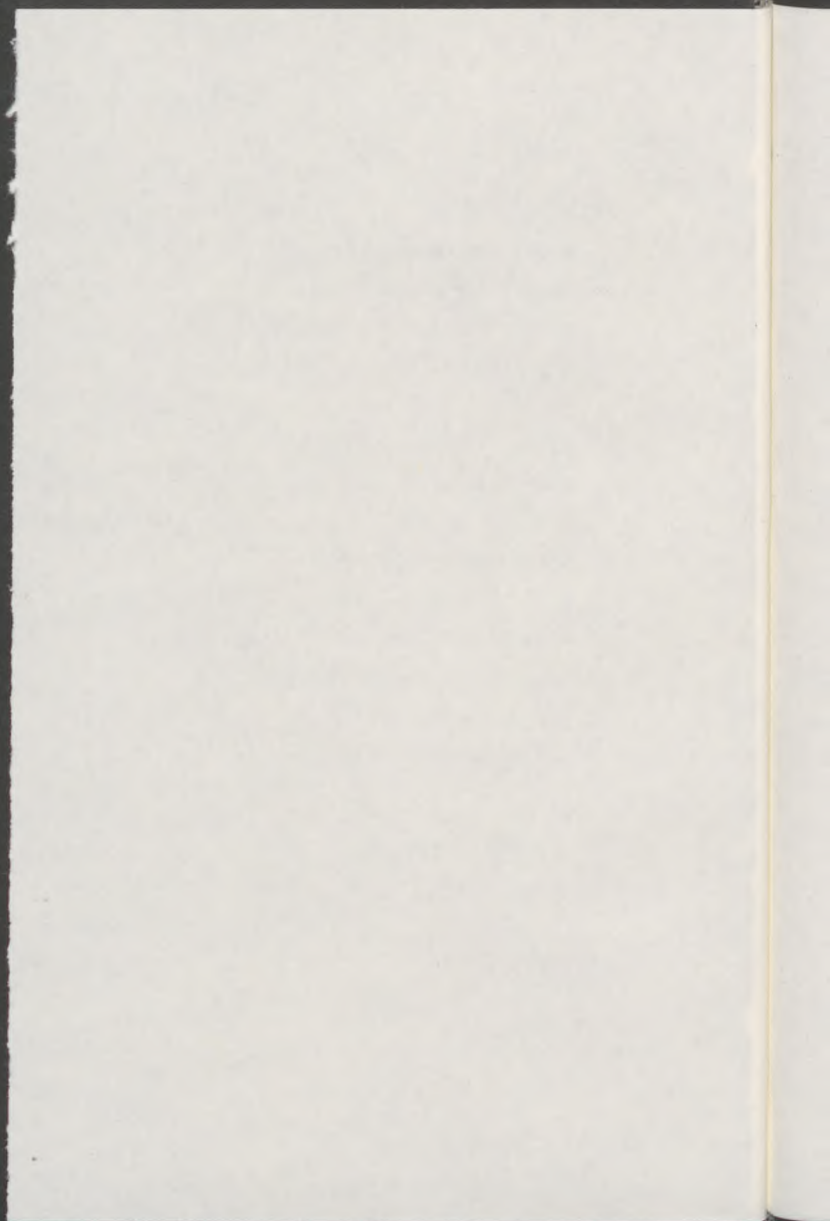
az van a pofátlan
közpénz-brosúrákban,
csiszolt statisztikában,
káromkodásban,

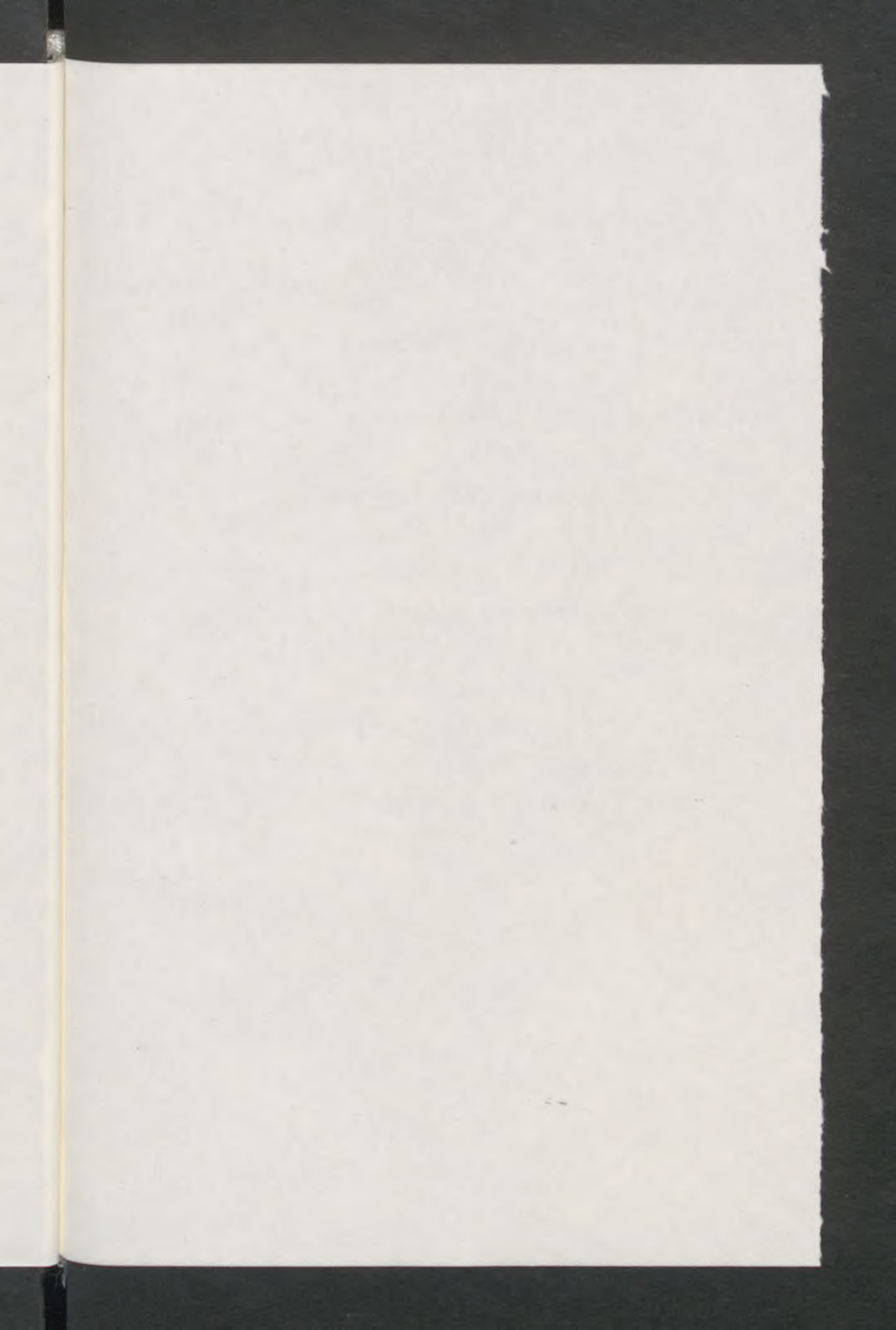
mert hazugság ott van
jelenvalóan
mindenekben,
ahol félrenéz az Isten,

mert hazugság van
a híradó-szignálban,
a hűvös vágóképben,
a puszta köszönésben,

ahogy túlkoros gyermek
dadog a CNN-nek,
angolja korrekt pidzsin,
lehetnénk Fidzsin,

nemcsak elvtársi drótban,
frakció-padsorokban
fegyelmi voksolásban,
meddő fantomvitákban,

az ott van
a júdáscsókban,
ahogy így szól a társad:
mást ne is lássak,

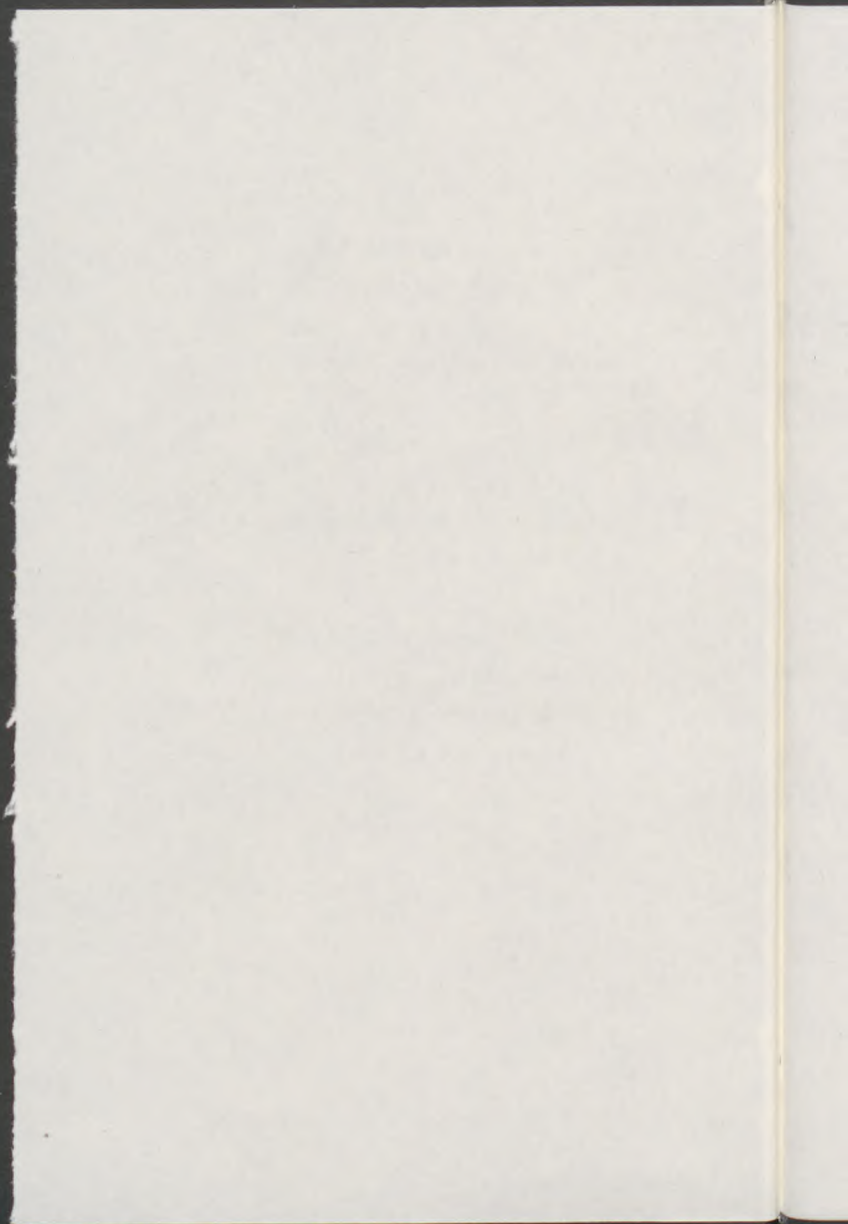
az utcán oly unottan
spriccelő vízágyúban,
az eladósodásban,
privatizációban,

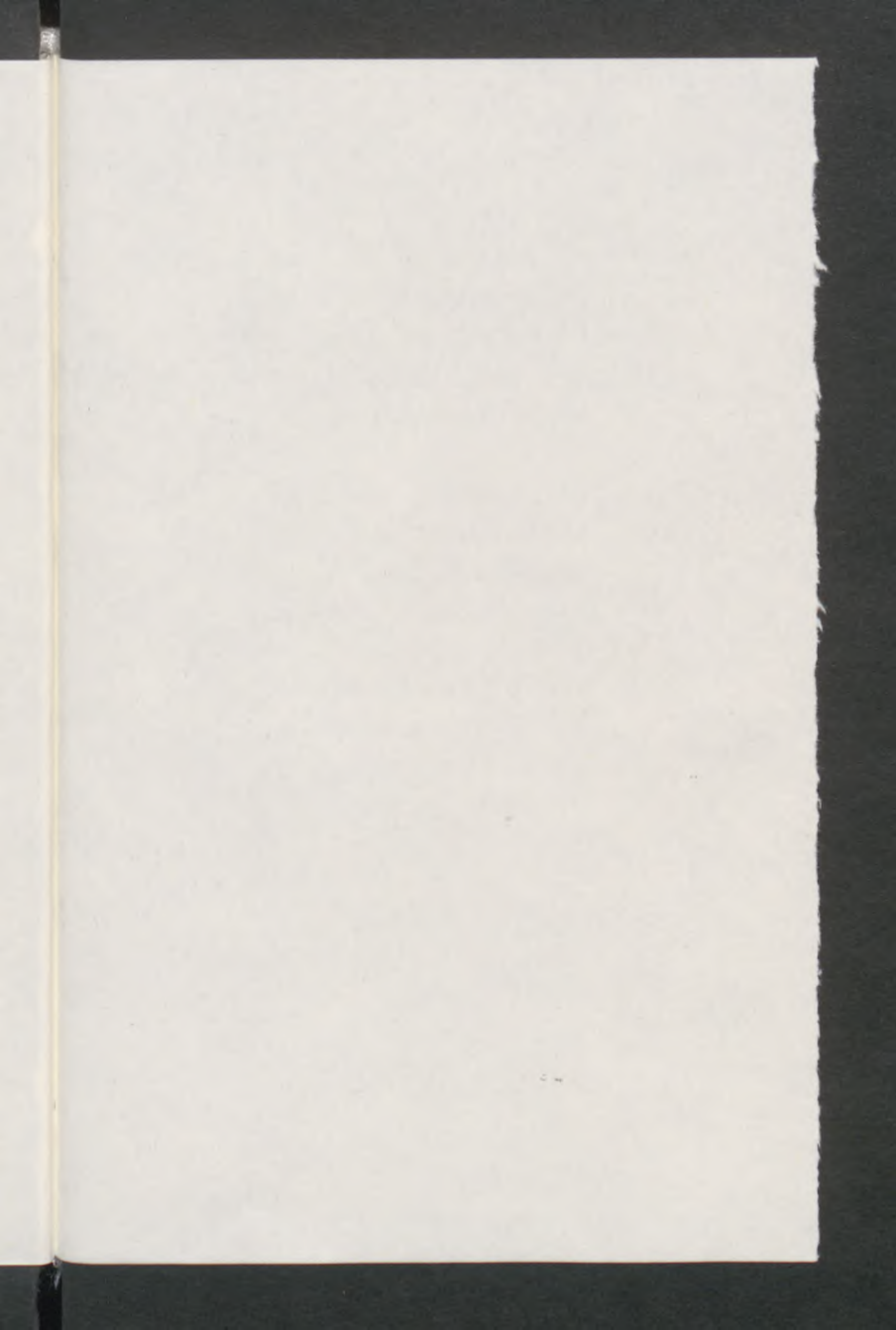
ahogy egyszer csak
körötte a lég megfagy,
mert ott van
az üdvtanokban,

nemcsak az áltatásban,
ott van a hitvallásban,
a habzó szómámban,
csendjeidben is ott van,

mert vágyaidban
sem vagy magadban,
ott van a reklámszpotban,
perekben és porokban,

mert esendőnek látod,
amit már meggyalázott,
tőle fogantál,
ő lesz a végső ágytál,

Brüsszelben, Budapesten,
lélekben és a testben,
óriásplakát-mázban,
lefejelt kamerában,

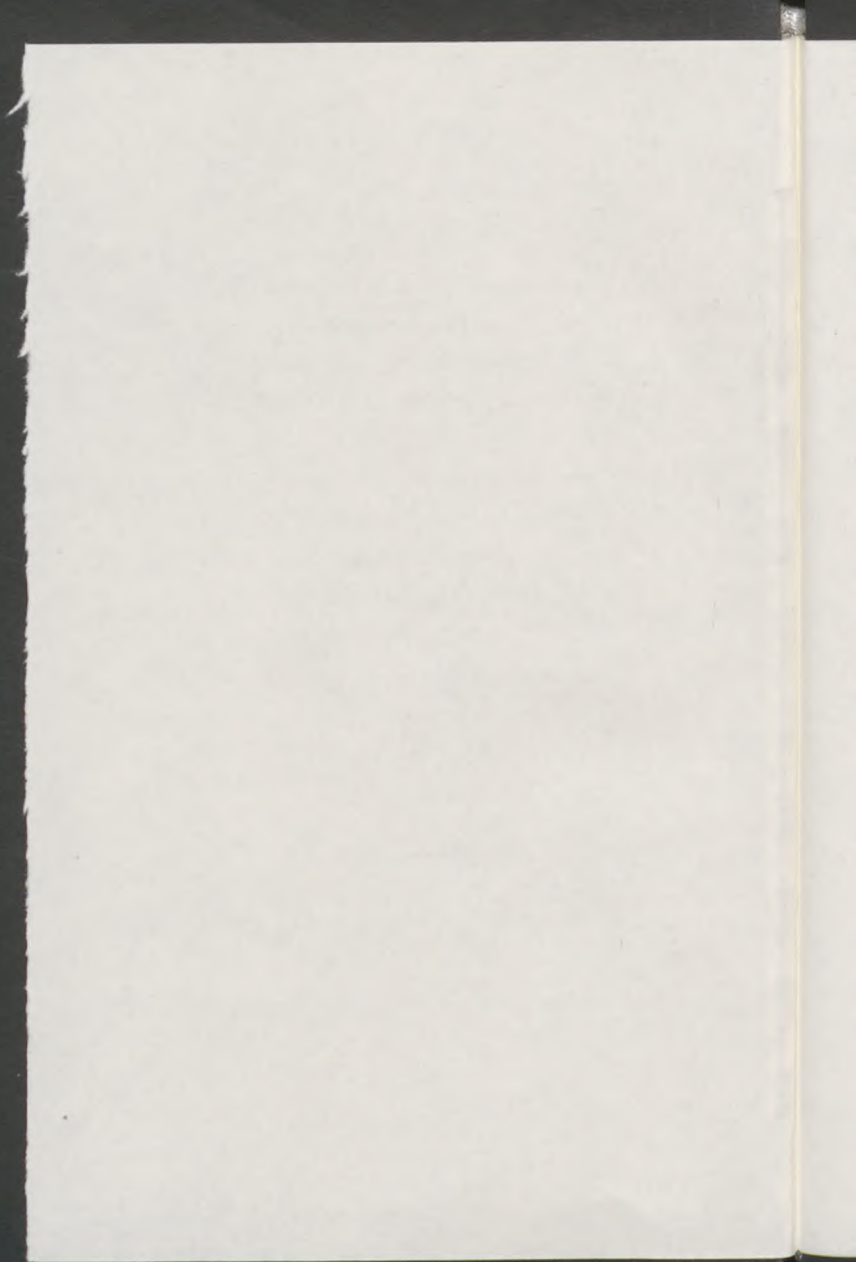
mintha nyitva az ország,
s akik kifosztják,
sokallják az árat,
lelkesebb tapsra várnak,

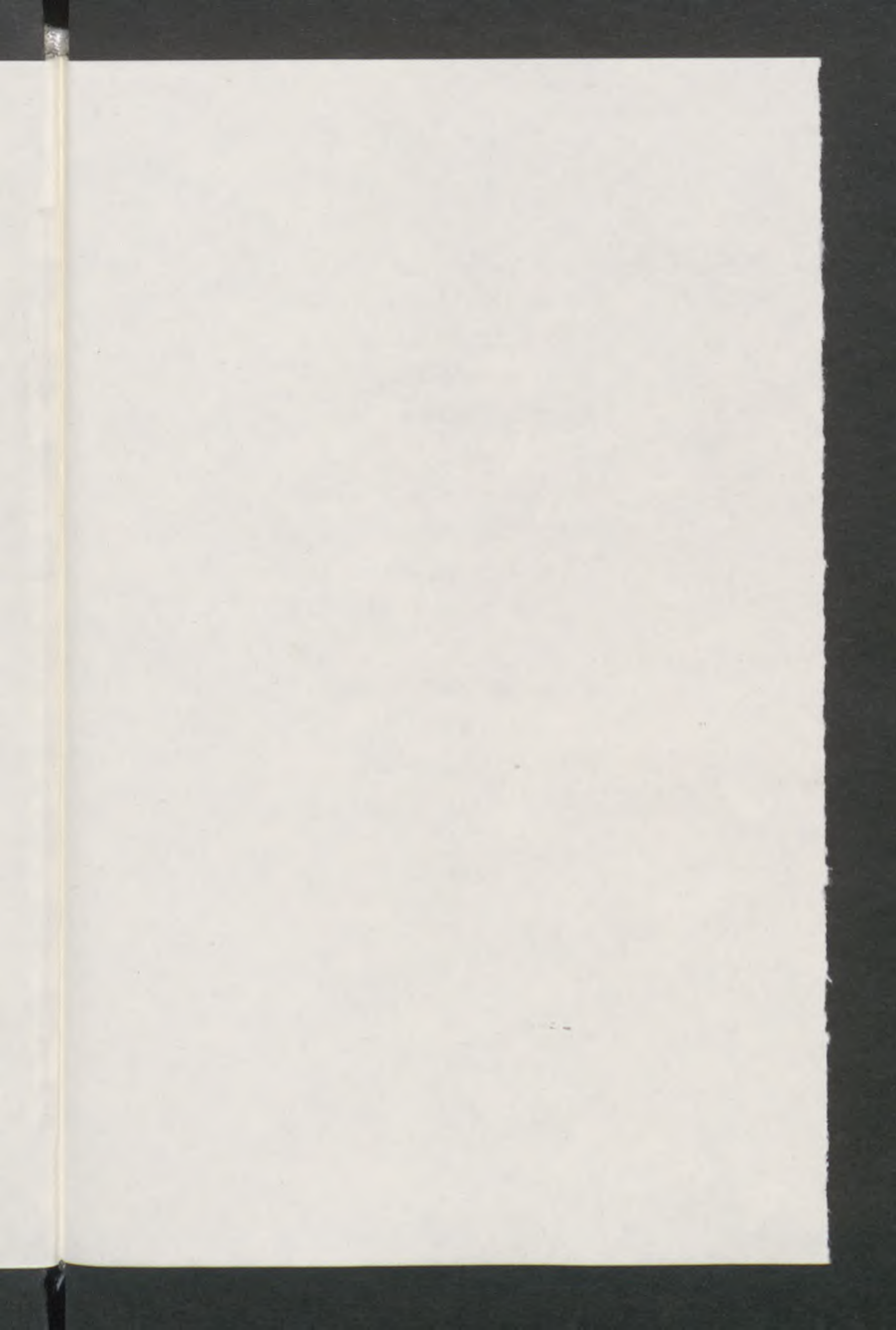
midőn magadba zárulsz,
hasztalan, hogyha ráunsz,
sorsod kiszabták:
volt-nincs igazság,

mire megjössz, minden más,
még halálod is sommás,
referendummal sem megy:
kivet a nemzet,

az éltető medence
egyetlen nagy kelepce,
mert hazugság szól
igenből, tagadásból,

limuzin hátuljából,
lekapcsolt gázórából,
intim kongresszusokból,
eljátszott sokkból,

szemeid fennakadnak,
kilövi gumi-csillag,
anonim zsoldos,
panaszra menj a Holdhoz,

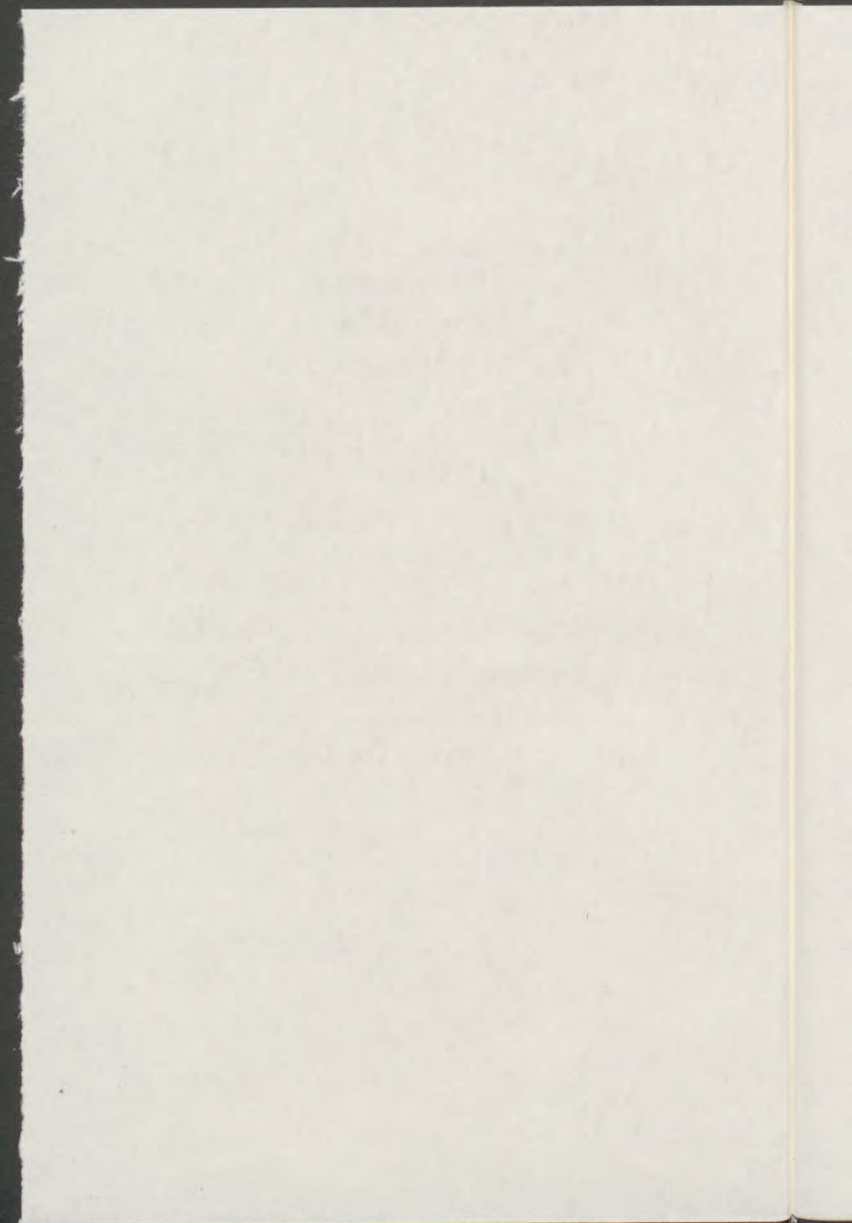
mi düböröghet, hallod?,
kísértetmozdony kattog,
sínjét bátran leküzdték,
s most roppant büszkék,

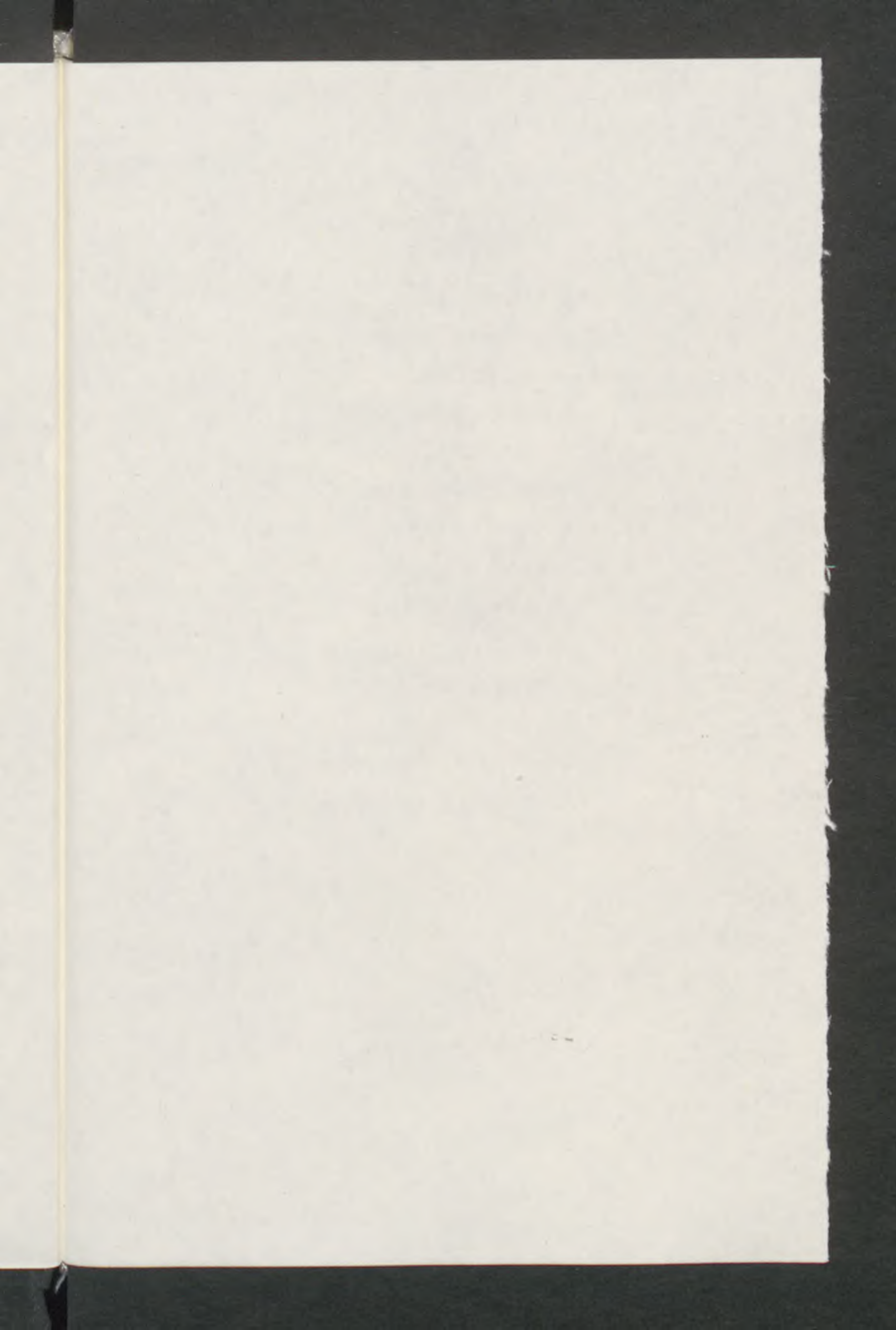
cikáz az elme, az van
minden szokatlan
kommunikációban,
zsákmány-adóban,

kanonizációban,
kicsinált kultúrában,
süppedő fotelekben
elcsalt közbeszerzésben,

a feketén-fehéren
nyomott síri levélben,
az néz rád
tévéd szemén át,

s mert minden gondban ott van,
ott kétes holnapodban,
bevallásodban,
nagycsoportos fiadban,

bor helyett lőre,
menekülnél előle,
akként európázik,
agyad sós lében ázik,

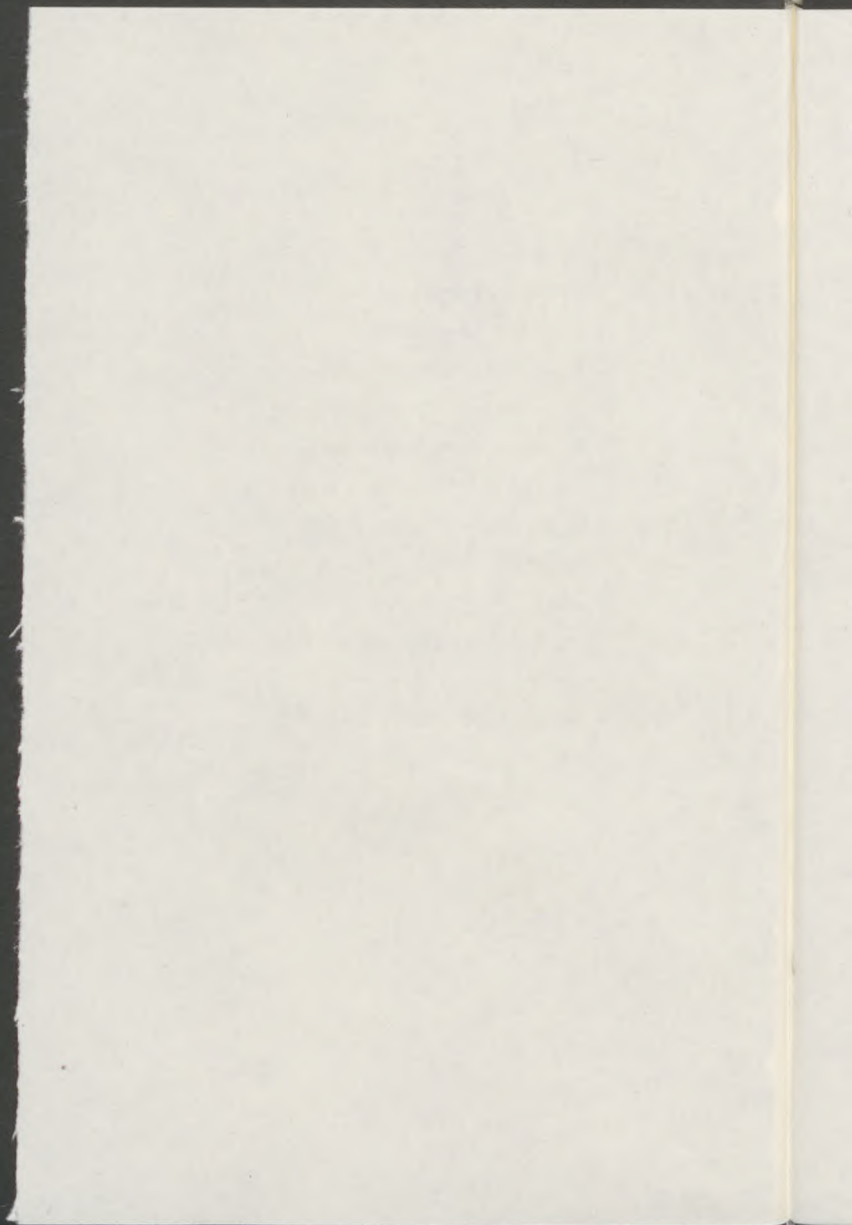
elér, hiába mennél,
nincsen jobb hajcsár ennél,
forintod vízjelébe
véred építené be,

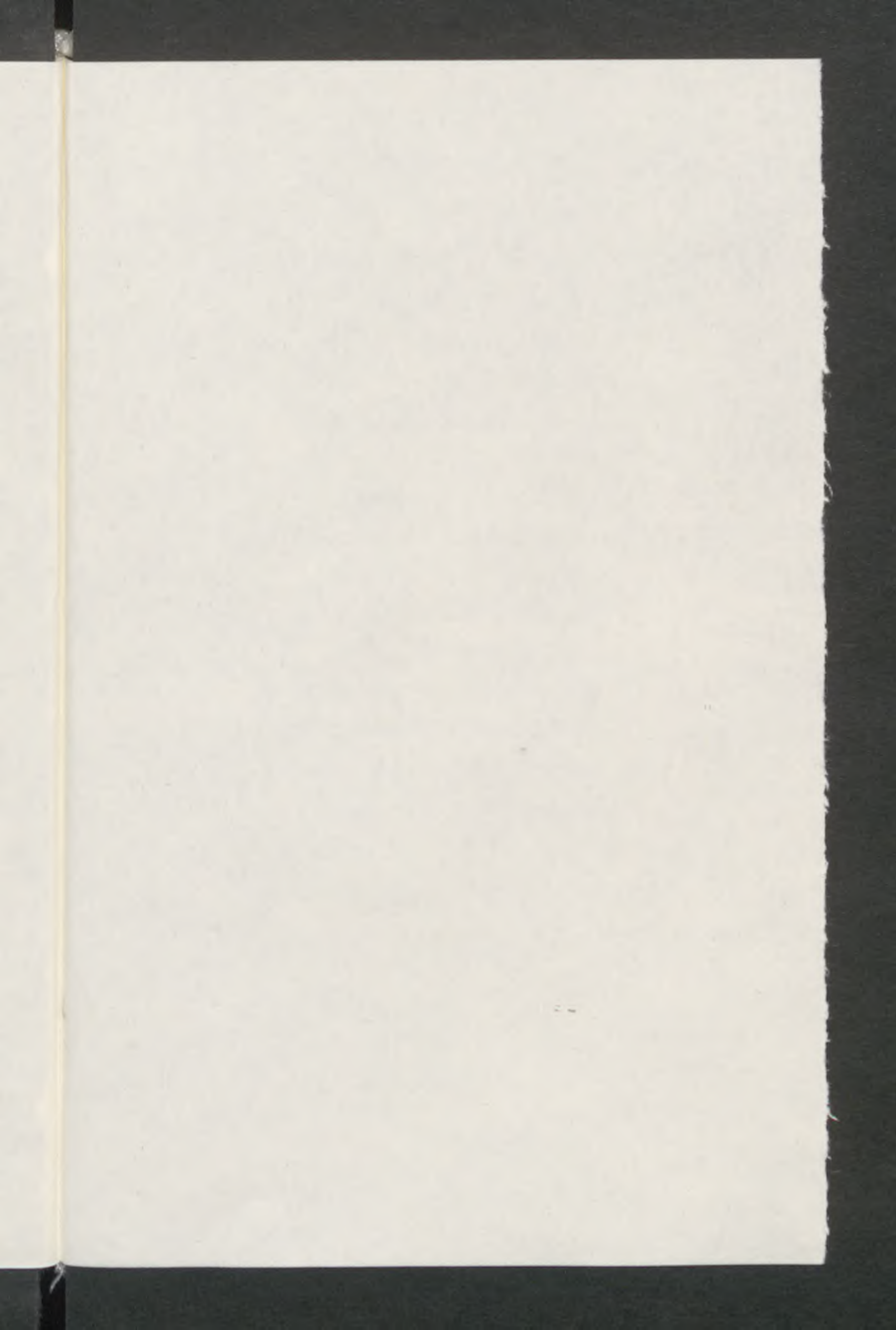
beléd szervesül, átmos,
elátkoz,
lelepleznéd, de lepled
hűtözni rája tetted,

néznéd, de azt se érted,
amit ő megidézett,
bár volna elég ok
kerülni szakadékot,

amikor megismerted,
hagytad, játssza a szentet,
így aztán ő ural már,
kiürült a hit-raktár,

milyen is volt – s de rég volt –
a derűs égbolt,
ünneplőt öltött lélek:
odaégtek,

képzeteit e balga
mind rád erőszakolja,
ha nézed, egyre hízik,
csak közönyödben bízik,

hol hazugság van:
ne higgy többé arányban,
szépség és jog kifárad,
magad is hazugság vagy,

nincsen becsed, se tisztod,
többé neked se hisznek,
kígyónyelv undok enyve
ragaszt a mennyre,

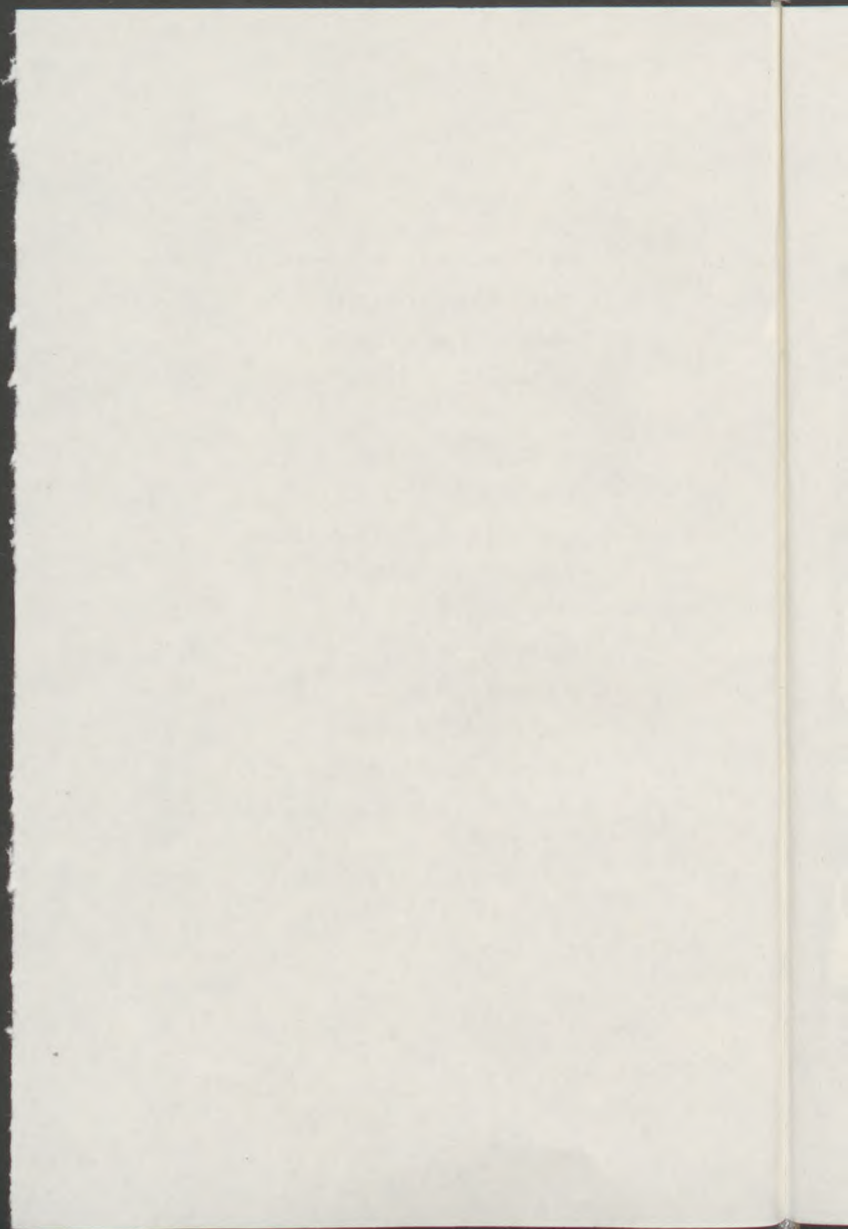
örvénylő szennye árad
elcsalt históriának,
szorongunk szűkös mában,
elfeledett imában,

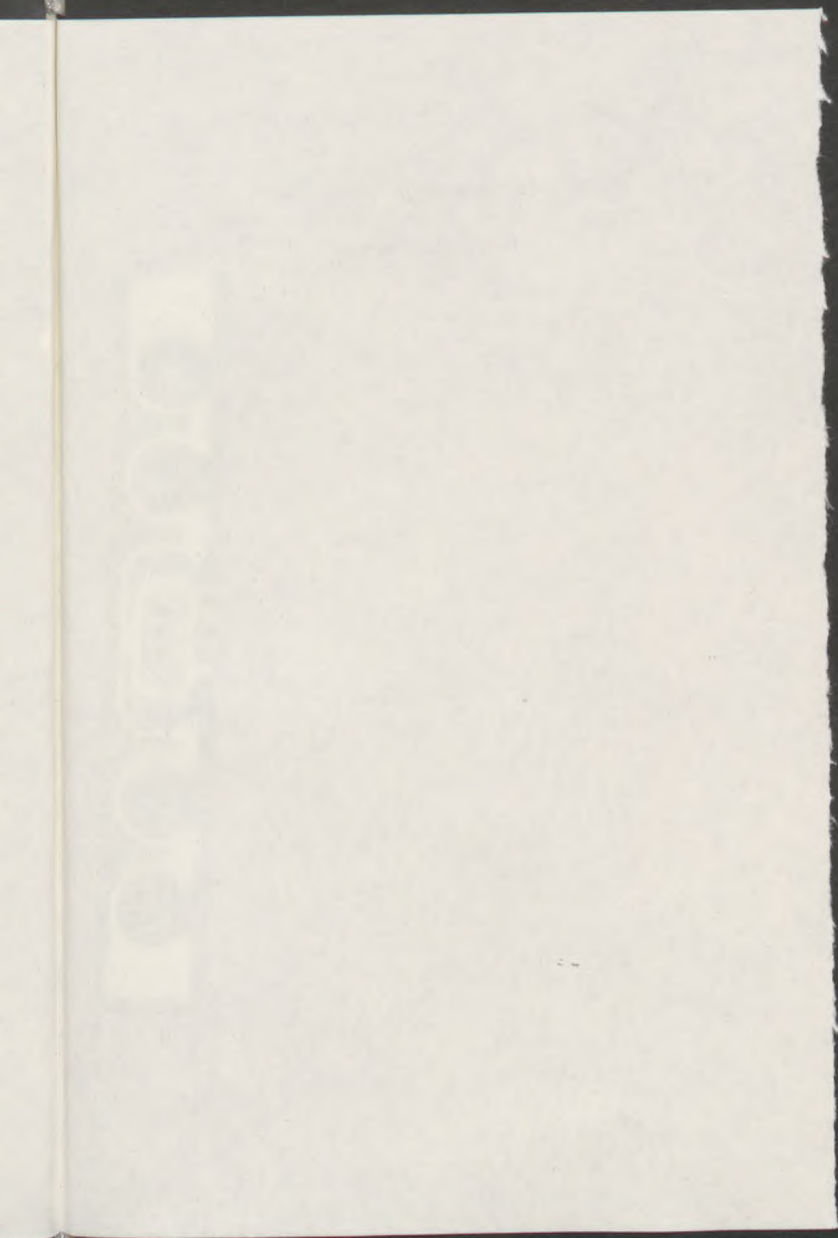
mert ahol hazugság van,
a szív is hazátlan,
e vers is, az ilyen mantra,
nem hajaz dalra,

mert ott vár
e sátáni oltár,
övé e földi zsoltár:
az sem igaz, hogy voltál.

(2006. szeptember–december)

11532/15

Készült a Beszélgetés a könyvről című
rendezvényünk alkalmára 48 számozott
plusz 2 példányban.

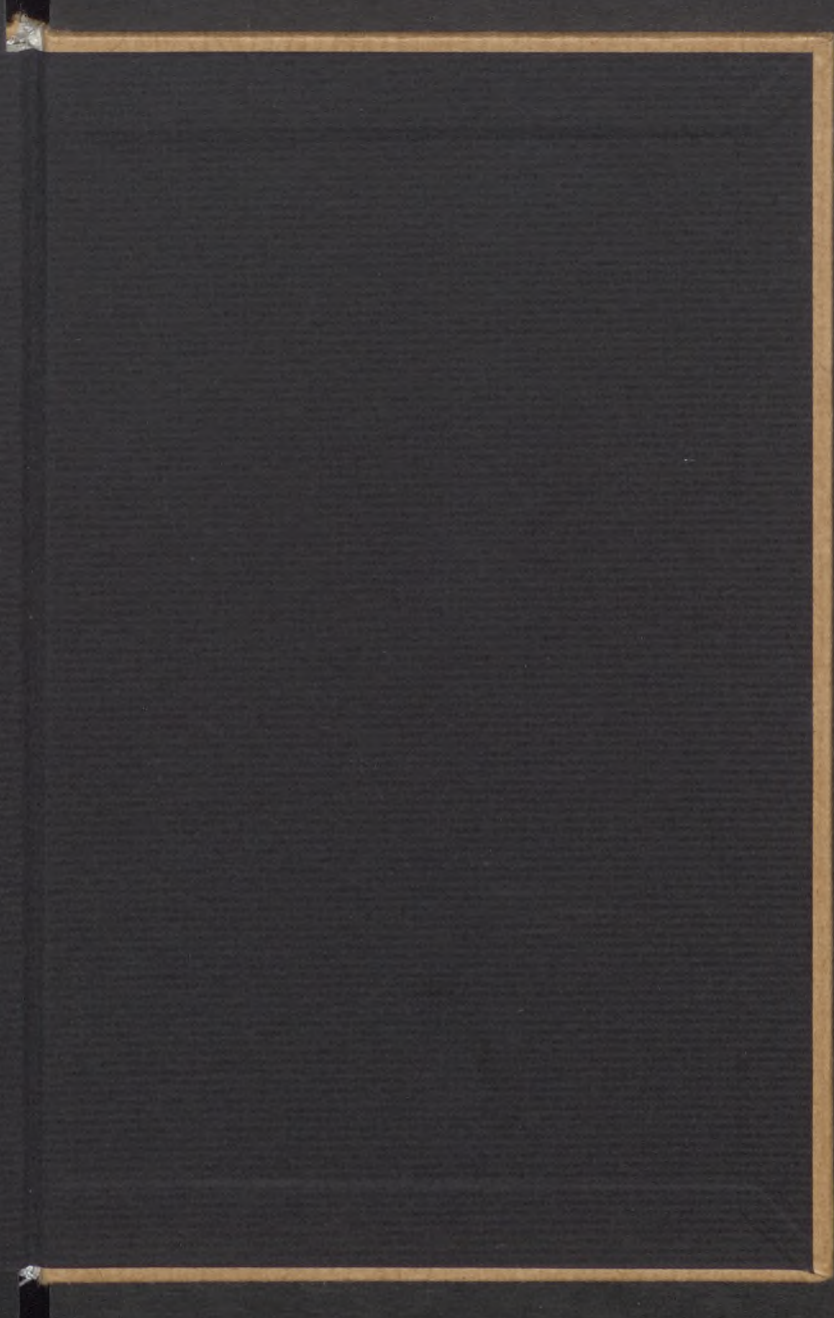
47
- - -

© Csontos János
© Pytheas Kft

www.konyvmanufaktura.hu

KÖNYVMANUFRAKTÚRÁK

A könyvmanufaktúra kifejezés egy kis „r” bővítéssel új értelemet nyert.

Sorozatunk egy-egy könyvtöredék kiadásával kitartó vendégeinknek – barátainknak – akarunk kedveskedni és egyben a családi rendezvényeinknek szerény anyagi alapot is adni.

Egy-egy töredék, egy-egy alkotó – legyen ismert vagy még ismeretlen – munkájának csak apró töredékét mutatja be. Így, majdan később kézbe véve, beszélgetéseink emlékeit felidézendő tárgya is lehet.

Könyvtöredékeinket 50 példányban, 1-től 48-ig számozzuk. Egy példány az alkotó tulajdonába, egy példány a kiadó archívumába kerül. Kizárólag rendezvényeinken adjuk el – a számok sorrendjében – az alkotó dedikációjával.

2014. szeptember 12.

www.konyvmanufaktura.hu

Csontos János

Egy

mondat

a házasságról